

vrijdag 5/7

De vijfde editie van de Horizon Open werd op gang geschoten onder het oog van een talrijk opgedaagde groep kenners. Velen van hen timmerden eigenhandig de chalet van tennisclub De Zeype zo'n 40 jaar geleden. Ze genoten van de eerste zon dit jaar en stelden vast dat de deelnemerslijst dit jaar 174 ingeschrevenen telt. Een fenomenaal record want de vorige 4 edities van de Horizon Open hadden telkens tussen 120 en 124 inschrijvingen. Nu komen er daar 50 bij! Een stijging met meer dan 40%. En dan wordt gefluisterd dat tennis 'achteruit' gaat. Alvast niet in Kampenhout!

Op central court voor het publiek werden de aanwezige veteranen getraakteerd op een klassiek opgebouwd Grieks drama van twee B-15/2en (100 punten): een wat jonger dertel veulen, **Elise Gillis**, mepte gedreven de ballen van links naar rechts en bouwde aan een indrukwekkende reeks winners en ... directe fouten. Ze gleed roemloos weg 1/6 tegen de alerte **Manon Dewulf** die aanvankelijk gebruikte maakte van de vele fouten van Elise,

maar gaandeweg stelde die haar aanvallende slagen bij en won op haar beurt met 6/1. De derde set werd een thriller zoals wel vaker in een Grieks drama. Toen Elise 4/3 voorkwam en een makkelijke volley moest wegleggen in het open veld bleef die onverwacht in het net hangen. Een keerpunt. Manon, die deels vermoeid en gekwetst (schouder) leek vond plots weer een doel en haalde haar laagste slice boven, haar onderhandse opslag en haar hogere verdedigingswerk. Ze wist de match te doen keren en won alsnog.

Ondertussen waren in het achterland (terrein 4) twee jonge dames zich over elkaar aan het ontfermen. **Hélène Moussy**, een lid van Horizon (65 punten) en amper 13 jaar, trof er **Celia Hill**, ex-Horizon (85 punten) en enkele jaartjes ouder. Hélène koos voor de dropshot om Celia herhaaldelijk naar het net te loodsen waar ze haar vervolgens trakteerde op een

lob, een passing of een bal in de voeten, een tactisch plan dat wonderwel werkte. Hélène tekende voor de eerste grote performance van het toernooi.

Twee Horizon-coaches waren zo sympathiek om zelf hun kunnen te tonen door in te schrijven. Op baan 2 stond **Alex Platevoet** tegen een reus, **Cyrille De Hollain**, definitief terug uit de USA

en zinnens om met mokerslagen het stof uit de ballen te jagen. Alex houdt van hoog tempo en hij counterde vaak gepast. Het werd een flitsende match met vele top-punten. Beiden beschikken niet over de beste fysieke condities en dus besloten ze de rally's kort te houden maar dat lukte niet want hun games liepen telkens heel erg uit. Na 1 uur 15 werd de eerste set besloten in het voordeel van Cyrill. Bij 6/5 in de tweede set voor Alex vergaten ze de score. Angstig keek de wedstrijdtafel toe, vrezend dat ze de partij wilden herspelen. Gelukkig kwamen ze terug op hun plan en herspeelden enkel het laatste spel. De 1m96 van Cyrill gaat naar de volgende ronde.

Mathieu Pauwels, een andere Horizon-coach, vermaakte het publiek op central court met positieve punten, langgerekte slices, mooie approaches, verrassende passing-shots, aces en een serene attitude. Een streling voor het oog.

Hoe kan Mathieu zo rustig blijven? Antwoord: omdat **Tristan Winters** heel stabiel tennist en een paar maatjes te sterk was. Mathieu had terecht gekozen om dan maar alles voluit te spelen zoals het hoort en dat werd een aangenaam kijkstuk maar Tristan won makkelijk.

johan